

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.II.314/2010/29.sz.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2010. június 30-án megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette az alábbi

ítéletet:

Az emberölés bűntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 2009. október 13-án kihirdetett 7.B.885/2007/146. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett vádlottak tekintetében megváltoztatja a következők szerint.

I.r. vádlott és társa elleni cselekményét a Btk.166.§ (1) bekezdése és a (2) bekezdés f) pontja szerinti emberölés bűntettének kísérleteként minősíti.

Az I.r. vádlottnak sérelmére elkövetett gondatlanságból elkövetett testi sértés vétsége helyesen a Btk.170.§ (1) bekezdése és a (6) bekezdés III. fordulata szerint minősül.

IV.r., V.r., VI.r. és VII.r. vádlottaknál a börtönbüntetés próbaidőre felfüggesztésére, valamint a pártfogó felügyeletre vonatkozó első fokú rendelkezéseket mellőzi és e vádlottakat mellékbüntetésként személyenként egyaránt 2 (kettő) év közügyektől eltiltásra is ítéli.

IX.r. vádlottal szemben első fokon kiszabott szabadságvesztés tartamát 1 (egy) év 2 (kettő) hónapra felemeli és a főbüntetés próbaidőre történő felfüggesztésének és a pártfogó felügyeletnek a mellőzése mellett mellékbüntetésként 2 (kettő) év közügyektől eltiltásra is ítéli.

Egyebekben az első fokú ítéletet a fellebbezéssel érintett I.r., II.r., IV.r., V.r., VI.r., VII.r., VIII.r. és IX.r.vádlottakra nézve helybenhagyja.

A szabadságvesztés tartamába beszámítja I.r. vádlott által az első fokú ítélet meghozatalától a mai napig előzetes fogva tartásban töltött időt.

A másodfokú eljárásban 44.250 (negyvennégyezer-kettőszázötven) Ft bűnügyi költség merült fel, melyből II.r. vádlottat 6000 (hatezer) Ft, IV.r. vádlottat 7.500 (hétezeröttszáz) Ft, V.r. vádlottat 6000 (hatezer) Ft, VIII.r. vádlottat 7500 (hétezer-öttszáz) , IX.r. vádlottat pedig 9000 (kilencezer) Ft terhel, míg 8.250 (nyolcezer-kettőszázötven) bűnügyi költséget az állam visel.

Indokolás:

A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság a rendelkező részben írt határozatával

I.r. vádlottat emberölés bűntettének kísérlete [Btk.166.§ (1) bekezdés], testi sértés bűntettének kísérlete [Btk.170.§ (1) bekezdés, (5) bekezdés első fordulat] és gondatlanságból elkövetett testi sértés vétsége [Btk.170.§ (1) bekezdés, (6) bekezdés második fordulat] miatt halmazati büntetésül 12 év fegyházra, mellékbüntetésül 10 év közügyektől eltiltásra;

II.r. vádlottat társtettesként elkövetett garázdaság büntette [Btk.271.§ (2) bekezdés a) pontja] miatt 2 év börtönre és 2 év közügyektől eltiltásra;

III.r. vádlottat társtettesként elkövetett garázdaság büntette [Btk.271.§ (2) bekezdés a) pontja] miatt, mint többszörös visszaesőt 1 év 6 hónap börtönre és 2 év közügyektől eltiltásra;

IV.r. vádlottat társtettesként elkövetett garázdaság büntette [Btk.271.§ (2) bekezdés a) pontja] miatt 1 év, végrehajtásában 4 évi próbaidőre felfüggesztett börtönre;

V.r. vádlottat társtettesként elkövetett garázdaság büntette [Btk.271.§ (2) bekezdés a) pontja] miatt 1 év, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett börtönre;

VI.r. vádlottat társtettesként elkövetett garázdaság büntette [Btk.271.§ (2) bekezdés a) pontja] miatt 1 évi, 3 évi próbaidőre felfüggesztett börtönre;

VII.r. vádlottat vádlottat társtettesként elkövetett garázdaság büntette [Btk.271.§ (2) bekezdés a) pontja] miatt 1 év 6 hónap, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett börtönre;

VIII.r. vádlottat társtettesként elkövetett garázdaság büntette [Btk.271.§ (2) bekezdés a) pontja] miatt 360 napi tétel, 700 Ft napi összegű, 252.000 Ft végösszegű pénzbüntetésre;

IX.r. vádlottat pedig társtettesként elkövetett garázdaság büntette [Btk.271.§ (2) bekezdés a) pontja] miatt, mint többszörös visszaesőt 8 hónap, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett börtönre ítélte.

A főbüntetések tartamába beszámította az érintett vádlottak által előzetes fogva tartásban töltött időt, rögzítette a VIII.r. vádlottnál a pénzbüntetés átváltoztatási feltételeit, az V.r., VI.r., VII.r. és IX.r. vádlott esetében pedig a próbaidő tartamára pártfogó felügyeletet rendelt el.

Határozott továbbá a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az első fokú ítéletet több irányú fellebbezés támadta.

Az **ügyész** fellebbezést jelentett be egyes vádlottak terhére az alábbiak szerint. I.r. vádlottnál téves jogi minősítés miatt, a cselekmény több emberen elkövetett emberölés bűntette kísérletének minősítése és a büntetés súlyosítása végett; IV.r., V.r., VI.r., VII.r., VIII.r. és IX.r. vádlottak terhére a büntetés súlyosítása, végrehajtandó szabadságvesztés alkalmazásáért.

Másfelől **védelmi fellebbezések** érkeztek. I.r. vádlott és védője a tényállás téves megállapítása miatt és enyhítésért, II.r. vádlott és védője enyhítésért, VII.r. vádlott és védője felmentés érdekében, VIII.r. vádlott enyhítésért, a pénzbüntetés csökkentése céljából élt perorvoslattal. A VIII.r. vádlott a fellebbezését a másodfokú eljárásban írásban részletesen indokolta (23.sz.irat), melyben elsődlegesen felmentésért tartotta fenn a jogorvoslatot.

III.r. vádlottal szemben az ítélet első fokon jogerőre emelkedett.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.47/2008/1-II. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartva az első fokú ítélet megváltoztatását, I.r. vádlott cselekményének több emberen elkövetett emberölés kísérleteként minősítését, büntetése súlyosítását, a többi fellebbezéssel érintett vádlottnál a büntetés súlyosítását, végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás alkalmazását, VIII.r. vádlottnál a Pesti Központi Kerületi Bíróság 18.Fk.31317/2004/31. számú ügyében kiszabott 1 év 10 hónap fk. fogház végrehajtásának elrendelését, a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezések hatályon kívül helyezését és különleges eljárás előírását, egyéb részekben a határozat helybenhagyását indítványozta.

A nyilvános ülésen az ügyész a vádhatósági fellebbezést fenntartotta.

I.r. vádlott védője a jogorvoslatát elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezése végett tartotta fenn. A hatályon kívül helyezést álláspontja szerint a fellebbviteli főügyészi átiratban is jelzett, egyes tanúk kihallgatásával kapcsolatos eljárási szabálysértés, ezáltal az ítélet megalapozatlansága, az indokolási kötelezettség nem megfelelő teljesítése, valamint az alapozza meg, hogy a bíróság a 2008. május 20-i tárgyalásról érvelése szerint indokolatlanul kizárta a nyilvánosságot.

II.r. vádlott védője elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését, másodsorban a büntetés enyhítését és próbaidőre történő felfüggesztését kérte.

IV.r. és V.r. vádlottak védői az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozták.

VI.r. vádlott védője a határozat részbeni megalapozatlanságára hivatkozott, ezen túl a megyei bírósági ítélet helybenhagyására tett indítványt.

VII.r. vádlott védője eljárási szabálysértés és megalapozatlanság miatt szintén az ítélet hatályon kívül helyezését kérte, másodlagosan pedig e terhelt felmentését.

VIII.r. vádlott védője a fellebbezés célját részben módosítva a büntetés enyhítését, a pénzbüntetés napi összegének mérséklését indítványozta.

o o o

A súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés részben alapos, míg a védelmi jogorvoslatok alaptalanok.

A bejelentett perorvoslatok folytán az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be.348.§ (1) bekezdése alapján - a Be.349.§ (1) bekezdésére figyelemmel a fellebbezéssel érintett I.r., II.r., IV.r., V.r., VI.r., VII.r., VIII.r. és IX.r. vádlottra nézve - teljes terjedelemben felülbírált.

A felülbírálat során megállapította, hogy a megyei bíróság a bizonyítási eljárást alapvetően a perrendi szabályok megtartásával folytatta le. Nem vétett sem abszolút, sem olyan relatív perjogi hibát, mely az érdemi felülbírálatot kizárná.

A 2008. május 20-i tárgyaláson azonban III.r. vádlottat kihallgatása menetében késedelmesen figyelmeztette a Be.117.§ (4) bekezdése szerint a hamis vád törvényi következményeire. E törvényhely értelmében, ha a vádlott vallomást tesz, nyomban figyelmeztetni kell arra, hogy vallomásában más bűncselekmény elkövetésével hamisan nem vádolhat.

Az 50. sorszámú jegyzőkönyv 6. oldalának utolsó bekezdése szerint a III.r. vádlott módosítva védekezésének formáját, kijelentette, hogy vallomást kíván tenni. A bíróságnak ekkor kellett volna perrendszerűen figyelmeztetni a hamis vád törvényi következményeire. Arra azonban csak a részletes vallomástételt követően került sor (jkv.11.o.alulról 3.bekezdés). A figyelmeztetés után is fenntartotta azonban önmagát és különösen I.r. vádlottat terhelő vallomást a III.r. vádlott, s később még részletesen is nyilatkozott, ezért az eljárási szabálysértés csekélyebb súlyú és nem érintheti a bizonyíték érdemi értékelését.

Ezen túlmenően a megyei bíróság a vallomástétel jogával élő VII.r. vádlottat a 2008. május 20-i kihallgatásakor (50.sz.jkv.24-29.o.) a Be.117.§ (4) bekezdésének előírása ellenére nem figyelmeztette a hamis vád törvényi következményeire. E vádlottnál az eljárási szabálysértés értelemszerűen súlyosabb, mint a III.r. vádlottnál. A Be.117.§ (2) és (4) bekezdésének összevetése által azonban megállapítható, hogy az eljárási szabálysértés csak relatív és nem zárja ki a vallomás felhasználhatóságát. A hallgatási jogra figyelmeztetés elmaradása a Be.117.§ (2) bekezdése szerint a vallomás felhasználásának tilalmát vonja maga után, a törvény viszont ilyen következményt a hamis vád következményeire figyelmeztetés elmulasztásánál nem ír elő. Ezen okok folytán az eljárási szabálysértés megállapítása mellett a másodfokú bíróság is értékelhetőnek tartja VII.r. vádlott tárgyalási vallomását.

Az elsőfokú bíróság 2008. július 1-jén az egyik ülnök személyében bekövetkezett változás miatt a tárgyalást a Be.287.§ (4) bekezdés alkalmazásával megismételte. A jegyzőkönyvből azonban nem ellenőrizhető, hogy a korábbi tárgyalás anyaga teljes részében ismertette

lett, mint ahogyan nem tartalmazza azt a figyelmeztetést sem, hogy az ügyész, a vádlottak, a védők az ismertetésre észrevételt tehetnek, illetve az ismertetés kiegészítését kérhetik. A jogosultak ugyan nyilatkoztak, hogy nem kérik az ismertetés kiegészítését, ezért valamilyen figyelmeztetés elhangozhatott, ettől függetlenül a tárgyalás megismétlése pontatlan volt, mely az ítéletet nem befolyásoló relatív eljárási szabálysértésnek minősül.

A megyei bíróság a II. számú tanú [vö. nyomozati irat II. kötet 671.lap] nyomozati vallomását tévesen tette tárgyalás anyagává, mert nevezett rendőrségi kihallgatásáról készült jegyzőkönyv a Be.85.§ (3) bekezdésében előírt figyelmeztetéseket nem tartalmazza, így a vallomás bizonyítékként nem értékelhető. Ezen okból nem vehető figyelembe az V. számú tanú rendőrségi vallomása sem [nyomozati irat 689. lap].

Ennek azonban nem volt érdemi jelentősége, mert a tárgyaláson a feltétlen szükséges figyelmeztetés után a II. számú tanú kihallgatására sor került, illetve az V. számú tanú a bírósági eljárásban írásbeli tanúvallomást tett.

Nem osztotta azonban a másodfokú bíróság a fellebbviteli főügyészség, valamint I.r. és VII.r. vádlottak védőjének álláspontját, miszerint a II. és III. számú tanú, továbbá tanúkihallgatása során olyan súlyos eljárási szabálysértést történt az elsőfokú tárgyaláson, mely a vallomások bizonyítékként értékelését kizárja és a másodfokú eljárásban bizonyítás felvételét, vagy a védelmi érvelés szerint az ítélet hatályon kívül helyezését teszi szükségessé.

Értelemszerűen ilyen okból az ítélet megalapozatlansága sem állapítható meg.

A tömegverekedés helyszínen jelenlévő, valamennyi szemtanú figyelmeztetése valóban indokolt lett volna a Be.82.§ (1) bekezdés b) pontjában foglalt relatív mentességi jogra, miszerint olyan kérdésben, mellyel kapcsolatban önmagukat vagy hozzátartozójukat bűncselekmény elkövetésével vádolnák, a tanúvallomást megtagadhatják.

Az említett tanúk azonban sem önmagukat, sem hozzátartozójukat nem vádolták bűncselekmény elkövetésével, ezért a jelzett mentességi okra figyelmeztetés elmaradása nem jelent olyan eljárási szabálysértést, mely kizárná a tanúvallomások értékelését. E körben elvi éllel utal a másodfokú bíróság a BH 2006.317. számú jogesetben foglaltakra [Legfelsőbb Bíróság Bt.I.1178/2004.sz.]. Az e döntésben megfogalmazott jogi álláspontot az ítélőtábla mindenben osztja és követendőnek tekinti.

A tanúbizonyítás ezért a másodfokú eljárásában nem volt szükséges, a fellebbviteli főügyészi indítvány e részben alaptalan.

Megjegyzendő, hogyha nem is a törvényben megkívánt pontossággal, de az tanúknál elhangzott a figyelmeztetés, hogy önmagukra nem kötelesek terhelő vallomást tenni, mely tény szintén a vallomások kizárása ellen szól. Ugyanakkor azt meg kell jegyezni, hogy alapvető követelmény az eljáró bíróságok részéről az eljárásjogi törvény szerint a teljesen pontos, a norma szövegének mindenben megfelelő pervitel.

Nem volt alapos I.r. vádlott védőjének azon indítványa sem, mely szerint az elsőfokú bíróság a nyilvánosságot indokolatlanul kizárta a tárgyalás egy részéről. A védő által a 2008. július 14-én érkezett és az elsőfokú iratnál 58. sorszám alatt csatolt jegyzőkönyv kiegészítése iránti kérelemben foglaltakat, illetve a nyilvános ülésen kifogásolt eljárást, a nyilvánosság teljes, vagy részleges, indokolatlan kizárását ugyanis az iratok nem támasztják alá és ilyen feltétlen eljárási szabálysértés nem is állapítható meg.

Kétségtelen, hogy a védői kérelem ellenére a jegyzőkönyv perrendszerű kiegészítésére nem került sor. A jegyzőkönyv pedig nem tartalmaz arra utalást, végzést, hogy a bíróság a nyilvánosságot akár csak is részlegesen is kizárta. Másfelől nem jelenti a nyilvánosság kizárását, ha a bíróság egyes, hallgatóként megjelenő személyeket a tárgyalóterem elhagyására hívja fel abban az esetben, ha tanúkihallgatásukra kerülhet sor. Összegezve tehát, a védő által hivatkozott eljárási szabálysértés nem valósult meg.

A megyei bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. A megállapított tényállás azonban kisebb iratellenessége és hiányosságai miatt részben megalapozatlan.

Megalapozatlanságot jelent, hogy az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg az elkövetés napját, valamint nem rögzített valamennyi, a büntetéskiszabás során jelentős korábbi terhelti büntetést a határozatban, illetve az első fokú ítélet meghozatala után bekövetkezettek is kisebb megalapozatlansági okot képeztek, mint ahogy sérülésénél a tényleges gyógytartam meghatározásának hiánya is.

A részleges megalapozatlanság a fellebbezési eljárásban az iratok tartalma alapján és ténybeli következtetéssel orvosolható volt.

Az ítélet tábla a tényállást a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontjában írt jogkörében az alábbiak szerint helyesbíti, illetve egészíti ki.

- II.r. vádlottat az első fokú ítélet meghozatalát követően a Jászberényi Városi Bíróság a 2009. október 19-én jogerőre emelkedett 8.B.535/2009/2. számú határozatával a 2009. október 1-jén elkövetett lopás vétsége miatt 160 napi tétel, 400 Ft napi összegű, 64.000 Ft végösszegű pénzbüntetésre ítélte.
- V.r. vádlottat az első fokú ítélet kelte után két esetben ítélte el jogerősen a bíróság. A Jászberényi Városi Bíróság a 2010. március 8-án jogerőre emelkedett 8.B.107/2009/5. számú határozatával a 2008. október 4-én elkövetett garázdaság vétsége és rongálás vétsége miatt 4 hó fogházza és 1 év közügyektől eltiltásra ítélte. Ezen túl a 4.B.344/2009/5. számú 2010. március 10-én jogerős ítéletével a 2009. március 23-án elkövetett garázdaság vétsége miatt 7 hónap fogházzal és 2 év közügyektől eltiltással sújtotta.
- VI.r. vádlottat a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2009. március 23-án jogerőre emelkedett 11.B.V.XIII.38.925/2008. számú határozatával a 2007. április 30-án elkövetett számviteli fegyelem megsértésének vétsége miatt 25 nap közérdekű munkára ítélte.
- VIII.r. vádlottat az első fokú ítélet meghozatalát követően a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2010. február 26-án jogerőre emelkedett 19.B.35.516/2009/16. számú határozatával a 2008. május 26-án elkövetett lopás vétsége miatt 45 nap közérdekű munkára ítélte.

- A 18. oldal első bekezdését helyesbíti és megállapítja, hogy a vádbeli cselekményre 2006. december 22-én került sor.
- A 19. oldal negyedik bekezdésében ujjsérülésének tényleges gyógytartama egy hét.
- A 20. oldal második bekezdéséből I.r. vádlott () tudattartalmára vonatkozó, a testi sértési szándékra utaló részeket mellőzi.
- A 21. oldal 4. bekezdéséből szintén mellőzi az I.r. vádlott tudattartalmát érintő, az élet kioltására irányuló szándékot rögzítő részt és azt az indokolás részének tekinti.
- A 22. oldal első bekezdését azzal egészíti ki, hogy sérülésének tényleges gyógytartama egy hónap.

A tényállás helyesbítésének alapja és indokai a következők.

Az elkövetési idő a tényállás rendkívül fontos része, azt a lehetőségekhez képest a legpontosabban kell megjelölni. Jelen esetben a nyomozás felderítő szakaszában keletkezett rendőrségi okiratok (I. nyomozati kötet 29., 49.lap) alapján egyértelműen megállapítható, hogy az elkövetés napja 2006. december 22-e és nem az első fokú ítéletben szereplő december 27-e, mely elírást helyesbíteni kellett. A részleges iratellenességre a fellebbviteli főügyészség is helytállóan utalt írásbeli észrevételében.

Amint az ítélet tábla már több alkalommal kifejtette, a történeti tényállásban kizárólag a múltban lejátszott eseményeket lehet rögzíteni. Értékítéletek, jogi értékelés körébe tartozó fogalmak, így különösen a szándék, a gondatlanság vagy annak formái nem a tényállás részét alkotják, hanem az indokolásba, konkrétan a cselekmények minősítését taglaló indokolásba tartoznak.

Erre figyelemmel az I.r. vádlott tudattartalmára megállapítottakat a másodfokú bíróság a tényállásból mellőzte és IV.rendű vádlott ra vonatkozóan az indokolás részének tekinti. esetében az I.r. vádlott tudattartalmával kapcsolatban megállapítottak tévesek, ezért azok az ítélet részét nem alkotják.

A másodfokú bíróság IV.rendű vádlott életveszélyes sérülésének gyógytartamát az I. nyomozati kötethez csatolt orvos szakértői vélemény alapján állapította meg [263.lap 3. bekezdés], III.rendű vádlott sérülésének gyógytartama pedig a nyomozati iratok 271. lapszám alatt csatolt orvos szakértői véleményen alapszik.

A helyesbítéssel a tényállás teljes mértékben megalapozottá vált és a Be.352.§ (2) bekezdése alapján a másodfokú ítélezés alapját képezte.

Az elsőfokú bíróság a lényeges bizonyítékokat számba vette és azokat egyenként, valamint összességében az iratok tartalmának és a logika szabályainak megfelelően helytállóan értékelte.

Nagyrészt megalapozottan számot adott arról, hogy mely bizonyítékokat tart hitelt érdemlőnek és fogad el a tényállás alapjául s melyeket nem.

Az ítélet nagy terjedelme ellenére azonban a megyei bíróság a tényállás megállapításához vezető bizonyíték-értékelő folyamatról meglehetősen sommásan adott indokolást, mely feltétlen kiegészítést, összefoglalást igényel az ítélet jobb közérthetősége, törvényességének ellenőrizhetősége, a döntés helyességének igazolása érdekében, tekintettel arra is, hogy az I.r. vádlott az eljárásban végig vitatta bűnösségét. Az ítélet több eseti döntésében is kifejtette, hogy a bizonyítékok jegyzőkönyvi részletességű felhívása nem szükséges, sőt elkerülendő az ítéletben, mindez nem jelenti viszont azt, hogy a tényállás alapját képező érdemi bizonyítékok lényegének indokolásbeli megjelenítése mellőzhető lenne. Amint a fellebbviteli főügyészség és a védelem is kiemelte, az elsőfokú bíróság jelen ügyben sok helyen csak megjelölte az elfogadott bizonyítékokat, mely nem elégséges indokolás akkor, amikor a terheltek a vád jelentős részét tagadják.

Az ügy helyes megítélése szempontjából döntő jelentőségű volt **I.r. vádlott** védekezésének vizsgálata, mely során az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az a tényállás alapját nem képezheti.

Tény, hogy döntően a verekezésben résztvevő, ellenérdekű társaság tagjai vallottak érdemben az I.r. vádlott ellen, mely terhelti vallomások fokozott gondossággal kellett értékelni, tekintettel a nyilvánvalóan fennálló érdekellentétekre. Kiemelt jelentőséggel bír azonban, hogy I.rendű vádlott cselekvőségére a saját csoportja érdekkörébe tartozó, önmagára is terhelő vallomást tevő III.rádlott is nagyrészt egyezően adott számot a vádbeli eseményekről, mint az ellenérdekű, másik társaság tagjai.

III.r. vádlottat első ízben 2007. február 13-án hallgatta ki a hatóság gyanúsítottként [nyomozati irat II. kötet 1027-1037. lap]. Ekkor még ugyan részletekbe menően nem tett vallomást és nem tárta fel a később hitelesen előadott cselekmény részleteit, de már ekkor utalt arra, hogy az ittas állapotba került becenevű I.r. vádlott azt kiáltozta a másik társaságra célozva, hogy „meg kell őket ölni”. A később lezajlott eseményeket igazolja e vallomásrész, ugyanis az I.r. vádlott valóban két sértett életére is tört.

A III.r. vádlott a 2007.április 2-i rendőrségi kihallgatásán [nyomozati irat II. kötet 1039-1043] már részletesen előadta az eseményeket és önmagára, de terhelttársaira is, így különösen I.rendű vádlottra, V.rendű vádlottra, VII.rendű vádlottra, III.rendű vádlottra, IV.rendű vádlottra és VIII.rendű vádlottra is terhelő vallomást tett. Nem csak az ellenfelek, hanem saját társasága által kifejtett magatartásokat is részletesen elmondta. E vallomás élményszerű, összhangban áll az I. számú és III. számú, valamint tanú, de egyes részletekben még V.rendű terhelt vallomásaival is.

A III.r. vádlott megalapozottan elfogadott vallomása az orvos szakértői és nyomszakértői bizonyítással összhangban igazolta, hogy I.r. vádlott a nála lévő késsel II.rendű vádlotta kívánta leszúrni, azonban a verekezés menetében a szándéka ellenére az eszköz a saját társaságába tartozó, a dulakodásban szintén résztvevő VIII.r. vádlottat találta el. A III.r. vádlott arról is számot adott, hogy az I.r. vádlott szúrta meg célzottan IV.rendű vádlottot, illetve III.rendű vádlott keze is I.rendű vádlott nál tartott késtől sérült meg.

III.r. vádlott vallomását tanúvallomások, ezen túlmenően objektív adatok, az orvos-és nyomszakértői vizsgálatok is megerősítették, részben közvetlenül, másfelől közvetett adatokat szolgáltatva. A terhelnél végzett poligráfós vizsgálat is alapvetően a vallomás hitelességét támogatta.

Az **I. számú tanú** a nyomozás során [nyomozati irat II. kötet 651.sz.lap] előadta, hogy többek között I.r. vádlottnál látott kést, aki azzal úgy szurkált, csapkodott, hogy a segítségére hívott szemüveges fiút megszúrta. Folytatólagos rendőrségi kihallgatásán [nyomozati irat II. kötet 677. lap] is megerősítette a korábban elmondottakat és részleteiben adott számot arról, hogy az I.r. vádlott a földről felálló II.rendű vádlottt akarta megszúrni, de a szúrás az éppen akkor a támadás elé lépő fiatal fiút találta el. IV.rendű vádlott megszúrását közvetlenül nem látta, azonban alátámasztotta, hogy az I.r. és az V.r. vádlottak között verekedés alakult ki, mely során az I.r. vádlott kést tartott magánál.

A tárgyaláson, fenyegetettségi helyzetére, félelmére utalva, részben eltért a nyomozati vallomásától és az I.r. vádlottra kedvezőbben nyilatkozott [139.sz.jkv. adatai], azonban a rendőrségi vallomását fenntartotta.

Az egyes bizonyítékokat összevetve megállapítható, hogy a cselekményhez az időben jóval közelebb eső nyomozati vallomás fogadható el hitelt érdemlőnek, mely I.r. vádlott mindkét lényegi cselekményére érdemi terhelő adatot tartalmaz. Megjegyzendő, hogy a tanúvédelmi szabályok alkalmazása olyan formában is indokolt lett volna, hogy a tanú kihallgatására vádlottak távollétében kerüljön sor.

A **III. számú tanú** a nyomozás során határozottan felismerte, hogy a bemutatott fényképalbumban szereplő személy, azonos a verekedésben késsel résztvevő nevű férfival, azaz I.r. vádlottal. Megerősítette, bár a vádtól az I.r. vádlottra nézve terhelőbb formában, hogy III.rendű vádlott I.rendű vádlott kése által sebesült meg és azt is, miszerint az I.r. vádlott a késsel támadólag lépett fel az ellenérdekű társaság tagjaival szemben.

A tárgyaláson (77.sz.jkv.15-24.o.), hasonlóan más tanúkhöz, már nem tett olyan részletes vallomást mint a nyomozás során, sőt egyes lényegi kérdésekben attól el is tért. Jól érzékelhető a peranyagból a tanú vallomása, a tanúvédelem szabályainak alkalmazhatóságára tett előadása alapján, hogy tart az ügyben résztvevőktől, mely lényeges oka annak, hogy a nyomozás során tett markáns formában a tárgyaláson már nem tett terhelő vallomást, mindez azonban nem érinti a rendőrségi vallomás hitelességét, mely megnyugtatóan támasztja alá és az I. számú tanú vallomását.

tanú, különösen a folytatólagos rendőrségi vallomásában [nyomozati irat II. kötet 725.o.], illetve a tárgyaláson részben közvetlenül, részben közvetett formában igazolta az ítéleti tényállás azon megállapítását, hogy a vitát V.rendű vádlott fellépése váltotta ki, majd az I.r. vádlott közbeavatkozása után tört ki a súlyos következményekkel járó verekedés.

Közvetett módon **V.rendű vádlott** tanúként tett vallomása [nyomozati irat II. kötet 781.] is alátámasztotta, hogy az I.r. vádlott szúrása következtében sérült meg VII.rendű vádlott. Nevezett előadta, hogy az eseményeket közvetlenül észlelő feleségétől értesült arról, hogy VII.rendű vádlottot akkor érte a szúrás, amikor I.rendű vádlott és a testvérek között kialakult verekedésbe avatkozott az I.r. vádlott oldalán.

Az ítéleti ténymegállapítás helyessége, és III.r. vádlott vallomásának valóságtartalma mellett szól **II.rendű vádlott gyanúsítottai vallomásai** is [nyomozati irat II. kötet 1095-1101.lap].

I.rendű vádlott vallomása ellen ható, s a részletezett terhelő bizonyítékokat támogató körülmény, a **poligráfos vizsgálat** adatai szerint a cselekmény lényegére vonatkozó kérdésekre a terhelt nem adott őszinte választ. A követett bírói gyakorlat szerint önmagában a terhelő tartalmú poligráfos vizsgálat nem szolgálhat a bűnösség megállapításának alapjául, de egyes bizonyítékokat megerősíthet, mely folytán megalapozottan nyílik lehetőség annak eldöntésére, hogy az eltérő tartalmú, ellentétes bizonyítékok közül melyek felelhetnek meg a valóságnak, s képezhetik a tényállás alapját.

Hangsúlyos tovább III.r. vádlott vallomásának hitelt érdemlőként történő értékelésénél, hogy a tőle lefoglalt kés az eljárás során beszerzett orvosszakértői megállapítások szerint nem tekinthető az elkövetés eszközének, azon vérszennyeződést nem mutattak ki. A többszörös és súlyos sebzések pedig a helyszín adatai szerint is jelentősebb vérzéssel jártak. E tények igazolják, hogy a kést nem a III.r. terhelt, hanem az I.r. vádlott használta.

Ezt meghaladóan I.r. vádlott cselekvőségének megítélésénél kiemelt jelentőséget kellett tulajdonítani azon **orvos szakértői megállapításoknak** is, hogy mind a VIII.r., mind az V.r. vádlott életveszélyes sérüléseit azonos eszközzel hozták létre. E szakértői megállapítás objektív oldalról is aggálytalanná teszi az I.r. vádlottat terhelő terhelttársi vallomásokat.

E bizonyítékkör hitelességét csak fokozzák az I.r. terhelt tagadásával szemben **VIII.r. vádlott** nyomozó hatóság előtt tett vallomásrészei, kijelentései is. Az életveszélyes sérülést szenvedő VIII.r. terhelt jóllehet nem nevezte meg támadójaként I.r. vádlottat, azonban tőle ilyen tartalmú vallomás a köztük fennálló rokoni kapcsolat miatt nem volt elvárható. Vallomásának egyes részei azonban arról tanúskodtak, hogy sérülését az I.r. vádlott okozta. A nyomozati, tanúként tett vallomásában a következő részek alapján a sérülés okozásának körülményei egyértelműen körvonalozódnak: „a nagybátyám (I.r. vádlott) elé léptem, ekkor ütött mellkason valaki”; „én csak ott voltam, rossz helyen, rossz időben”; „az is lehetséges, hogy véletlenül szúrt meg, nem szándékosan”.

E körülményeket perrendszerűen mérlegelési körbe vonva a megyei bíróság helytállóan vetette el tehát I.r. vádlott társaira nézve terhelő védekezését, hiszen szavainak hitelt érdemlősége egyértelműen megdőlt.

A vádlottak javára az eltérő tényállás megállapítására és a felmentésre irányuló védelmi fellebbezések a bizonyítékok értékelésén keresztül támadják a megalapozott tényállást, mely eredményre nem vezethetett, tekintettel arra is, hogy a tényállás helyessége esetén a másodfokú perben eltérő tények megállapítására, a bizonyítékok felülmérlegelésére nincs perjogi lehetőség (Be.351-352.§).

A másodfokú eljárásban (15.szsz.) I.r. vádlott bizonyítási indítványt terjesztett elő további tanúbizonyítás, kihallgatása érdekében. A tényállás megalapozottsága folytán azonban

ilyen bizonyítás lefolytatására már nem volt indok és törvényi lehetőség sem, ezért a másodfokú bíróság a terhelti indítványt elutasította.

I.r. vádlott fiának, valamint lányának, tanúkihallgatása már az elsőfokú eljárásban is felmerült. Az elsőfokú bíróság a 2009. május 12-i tárgyalásra meg is idézte, azonban a 111. szám alatt csatolt, nehezen olvasható kézírásos intézkedéssel visszavonta, arra utalva, hogy nevezett fiatalok. A tanúbizonyítás mellőzéséről az ítéletben sem adott megfelelően számot. A tanú kiskorú, pontosabban fiatalok voltak a bírósági eljárásban a kihallgatásnak nem jelentheti akadályát. Ugyanakkor a bizonyítás mellőzése nem volt kihatással a tényállás megállapítására, mert a bűncselekményben közvetlenül résztvevő III.r. vádlott, valamint különösen az I. és III. számú tanú vallomása alapján a tényállás megalapozottan rögzíthető volt, ezért további tanúbizonyításra a másodfokú bíróság sem látott alapot.

Az ítélet tábla kiemeli, hogy jelen ügyben a Btk.2.§-a alapján az elkövetéskor hatályos büntető törvényt kell alkalmazni, mivel az elbírálás idején hatályos törvény enyhébbnek nem tekinthető, sőt lényegesen szigorúbb.

A megyei bíróság törvényesen vont következtetést a fellebbezéssel érintett vádlottak bűnösségére és I.r. vádlott kivételével a bűncselekmények minősítése is megfelel az anyagi jognak.

I.r. vádlott esetében tévedett az elsőfokú bíróság, amikor e terhelt ellen irányuló cselekvőségét (20. oldal 3. bekezdés) a Btk.170.§ (1) bekezdése és az (5) bekezdés első fordulata szerint minősülő életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérletének minősítette. E cselekmény ugyanis helyesen, amint az ügyészi fellebbezés is utalt rá, a Btk.166.§ (1) bekezdése szerint minősülő emberölés büntettének kísérlete. Ezáltal pedig az élet elleni cselekmény, tekintettel sérelmére elkövetett elkövetési magatartásra (21. oldal 4. bekezdés), a Btk.166.§ (1) bekezdése és a (2) bekezdés f) pontja szerint minősülő több emberen elkövetett emberölés büntettének kísérlete, figyelemmel a Btk.16.§-ára.

Az elsőfokú bíróság által egyébként helytállóan feltárt alanyi és tárgyi tényezők, így különösen a kölcsönös verekedés során az I.r. vádlott részéről a megfelelő indíték, az elkövetéshez használt eszköz, a kifejtett nagy erő, a szúrás irányzottsága, a sérteni kívánt testtájék (felsőtest), illetve az elvétel folytán VII.rendű vádlott sértettnek okozott, testüreg megnyílásával járó, a májat is sértő életveszélyes sérülés alapján egyértelműen megállapítható II.rendű vádlott ellen az egyenes ölési szándék.

A fellebbezési főügyészség kifogástalanul hivatkozott a táblabíróságnak a Legfelsőbb Bíróság által már hosszú ideje kialakított döntéseire alapuló gyakorlatára, miszerint a jelentősebb erővel az életfontosságú képleteket tartalmazó has tájékra leadott és testüreg megnyílásával járó, az életet veszélyeztető eredményt előidéző késszúrással véghezvitt elkövetői magatartást emberölés büntettének kísérleteként és nem életveszélyt okozó testi sértés büntettének, vagy e büntett kísérletének kell minősíteni.

Jelen esetben ugyan nem a szándékolt sértettet érte a szúrás, mert az elvétel [abberatio ictus] folytán VII.rendű vádlott sérült meg, mely cselekményrész a Btk.170.§ (1) bekezdése és a (6) bekezdés - helyesen, eltérően a rendelkező részben írtaktól, a III. fordulata szerint - minősül. Az elvétel tekintetében utal a másodfokú bíróság az

Legfelsőbb Bíróság irányadó gyakorlatára, valamint az IH.2004.4. számú jogesetében írtakra, miszerint elvétel esetén az elkövető által szándékolt eredmény nem az általa előre látott, hanem harmadik személyen áll be. Az eredetileg célzott eredmény tekintetében a szándékos bűncselekmény kísérletét, míg a bekövetkezett eredmény vonatkozásában a gondatlan bűnösséget kell megállapítani, ha az adott bűncselekménynek, mint jelen esetben, van gondatlan alakzata.

A súlyosabb minősítés kihatással volt az élet elleni cselekményekre. Az emberölési kísérlet másik sértettje IV.rendű vádlott értettnél is igazolható az I.r. vádlott egyenes ölési szándéka, amit az elsőfokú bíróság is helyesen felismert.

A többi, fellebbezéssel érintett vádlott cselekményének minősítése a törvénynek megfelel, azaz e vádlottak társtettesei a Btk.271.§ (1) bekezdése és a (2) bekezdés a) pontja szerinti, (a Btk.137.§. 13. pontja alapján csoportosan elkövetett) garázdaság büntettének. E részben utal a másodfokú bíróság a Legfelsőbb Bíróság 4/2007.BJE számú jogegységi határozatának I-II. pontjában foglaltakra is.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket nagyrészt helytállóan feltárta.

I.r. vádlottnál viszont az emberélet kioltására alkalmas eszköz súlyosítóként nem értékelhető, mert döntően a használt eszköz miatt került sor az emberölés büntettének megállapítására. E tény súlyosító körülményként figyelembe vételét a kétszeres értékelés büntetőjogi tilalma kizárja. A minősítés megváltoztatása miatt a csupán két bűncselekményből álló bűnhalmazat, tekintettel annak elvételén alapuló jogi formájára is, külön nem súlyosító körülmény.

A minősített emberölés kísérletéért marasztalt vádlottnál az időmúlás, figyelemmel a magas büntetési tételre, súlytalan. A büntetett előélet nyomatéka viszont fokozottabb, mivel korábban is erőszakos, garázda jellegű bűncselekmények miatt volt elítélve.

Enyhítő körülmény továbbá VII.rendű vádlott megbocsátása.

V.r. és VIII.r. vádlottnál nem kizárólag részbeni sértetti mivoltuk enyhít, hanem az a tény is, hogy életveszélyes sérüléseket szenvedtek.

A VIII.r. vádlottnál további enyhítő körülmény, hogy egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik. A fiatal felnőtt életkor viszont a vádlott büntetett előéletére, a más eljárások alapját képező büntettek társadalomra veszélyességére tekintettel súlytalan.

II.r. vádlottnál külön súlyosítja a büntetést, hogy a bűncselekményt büntetőeljárás hatálya alatt követte el.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor garázdaságban marasztalt vádlottaknál büntetést súlyosító hatást tulajdonított a társas elkövetésnek.

A BKv.56. számú kollégiumi vélemény II.8. pontja szerint a társas elkövetés, és ahol nem minősítő körülmény, a csoportos elkövetés általában súlyosító körülmény, különösen az erőszakos bűncselekményeknél. Jelen esetben a csoportos elkövetés valóban nem lehet súlyosító, mert a garázdaság minősítő körülménye. A társas elkövetés súlyosítóként értékelését azonban az idézett kollégiumi vélemény és a bírói gyakorlat nem zárja ki. A vád szerint jelen esetben kilenc fő vett részt, részben eszközökkel a bűncselekményben, mely a

külvilág számára ijesztő tömegverekedésben nyilvánult meg a nyilvános szórakozóhelyen. Kétségtelen, hogy a verekedésben résztvevő azonos oldalú és ellentétes érdekű csoporttagok cselekménye társtettességet létesít, önmagában azonban ez nem zárja ki a társas elkövetés súlyosító hatását, főként ilyen, nagyobb számú elkövető részvételével zajló bűncselekménynél.

A bűnösségi körülmények döntően helytálló számbavételének ellenére a megyei bíróság nem tulajdonított megfelelő nyomatékot a súlyosító tényezőknek, és az elbírált bűncselekmények valós tárgyi súlyának, ezáltal - I.r., II.r. és VIIIr. vádlottakat kivéve - a fellebbezéssel érintett vádlottaknál eltúlzottan, olyakor kirívóan enyhe büntetést szabott ki, melyek lényeges súlyosítása indokolt, ezért az ügyészi fellebbezést a másodfokú bíróság megalapozottnak találta.

I.r. vádlott tekintetében kiszabott fő- és mellékbüntetés az élet elleni cselekmények súlyosabb minősítése ellenére törvényes, igazodik az elkövető és az elbírált büntett társadalomra veszélyességéhez, valamint a tett arányos büntetés elveihez, a büntetési célok elérésére alkalmas.

A büntetési tétel alsó határához ugyan a közelebb eső, 12 évi fegyházbüntetés az emberölés kísérleti szakban maradása folytán eltúlzottan enyhének nem tekinthető, lényeges súlyosítása nem indokolt. Megjegyzendő, hogy ilyen tartamnál minimum 2 éves emelés jöhetne szóba a Be.371.§ (2) bekezdése és a követett bírói gyakorlat alapján. Ilyen mérvű büntetést pedig általában befejezett bűncselekmény esetén alkalmaz az ítélkezés. A kifejtettek miatt ezért az ügyészi fellebbezés e részben nem vezethetett eredményre.

Az elsőfokú bíróság által alkalmazott minősítés mellett egyébként indokolatlan volt a fegyház büntetés-végrehajtási fokozat megállapítása a Btk.45.§ (2) bekezdése alapján, mert olyan releváns, a vádlott terhére szóló tényező nem állapítható meg, mely a kivételesnek tekinthető rendelkezést, a törvényben foglaltaknál irányadó végrehajtási fokozatnál súlyosabb, fegyház fokozatot szükségessé tette volna. Erre nézve egyébként az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét sem teljesítette, mert nyilvánvaló, hogy pusztán a törvényhely felhívása ilyen súlyú rendelkezésnél indokolásnak nem tekinthető.

A minősítés megváltoztatása folytán azonban a Btk.42.§ (2) bekezdés b)2. pontja alapján a szabadságvesztést a törvény kötelező rendelkezése szerint fegyházban kell végrehajtani, ezért az egyébként téves indokokon alapuló első bírói rendelkezés e körben módosítást nem igényelt.

II.r. vádlott büntetése mindenben megfelel a törvénynek. Eltúlzottan szigorúnak nem tekinthető, enyhítésére nem kerülhetett sor.

IV.r., V.r., VI.r., VII.r. vádlott esetében a főbüntetés tartama megfelelő. A szabadságvesztés végrehajtása próbaidőre felfüggesztésének azonban nem álltak fenn a törvényi előfeltételei, különösen az 1 év 6 hónapra ítélt VI.r. vádlottnál.

A kiemelt vádlottak büntetett előéletűek, a terhükre rótt büntett tárgyi súlya is magas. Ezen okok folytán nem állapítható meg, hogy a büntetés céljai a tényleges végrehajtás nélkül is elérhetőek lennének. VI.r. vádlottnál pedig kiemelést igényel, hogy egyáltalán nincs olyan különös méltánylást érdemlő körülmény, mely lehetővé tenné a Btk.89.§ (2) bekezdésének alkalmazását.

A kifejtettek miatt ezért, egyetértve az ügyési fellebbezésben foglaltakkal, a másodfokú bíróság a feltételes elítélés alkalmazását és a pártfogó felügyelet elrendelését mellőzte, egyben a vádlottakat a főbüntetéshez igazodóan a Btk.53-55.§ alapján közügyektől eltiltásra is ítélte, mivel e mellékbüntetés feltételei maradéktalanul megállapíthatók.

VIII.r. vádlott a bűncselekményt ugyan próbaidő és más büntetőeljárás hatálya alatt követte el. Ennek ellenére részbeni sértetti mivolta, az általa elszenvedett, rendkívül súlyos, életveszélyes sérülés, a többi terhelthez mérten csekélyebb súlyú cselekvősége folytán nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a Btk.87.§ (2) bekezdés e) pontjának alkalmazásával szabadságvesztés helyett pénzbüntetést szabott ki. Az életveszélyesen megsérült vádlottnál nem eltúlzottan enyhe a pénzbüntetés, melynek napi tételszáma, és a napi tétel összege is törvényes. Ezen okok folytán az másodfokú bíróság e vádlott büntetésének súlyosítását nem tartotta szükségesnek, az ügyési fellebbezés e részben nem volt megalapozott.

A többszörös visszaesőnek minősülő, erőszakos bűncselekményt elkövető **IX.r. vádlottnál** az első fokon alkalmazott büntetés kirívóan enyhe, mind tartamában, mind azon okból, hogy a megyei bíróság a büntetés végrehajtását próbaidőre felfüggesztette. Ezen okok miatt a másodfokú bíróság a börtönbüntetés tartamának 1 év 2 hónapra emelése mellett e vádlottnál is mellőzte a próbaidőre felfüggesztést, a pártfogó felügyeletet, valamint a már felhívott törvényhelyek alapján a főbüntetéshez aránylóan közügyektől eltiltás mellékbüntetést is alkalmazott. A garázda jellegű, erőszakos bűncselekményt elkövető többszörös visszaesővel szemben nem indokolt a büntetés végrehajtásának próbaidőre felfüggesztése, illetőleg az 1 évet meghaladó büntetés kiszabásánál irányadó, hogy különös méltánylást érdemlő körülmény sem áll fenn.

A részletezettek szerint a büntetés súlyosítása IV.r., V.r., VI.r., VII.r. és IX.r. vádlottnál indokolt volt. E vádlottaknál értelemszerűen ezen okból, I.r., II.r. és VIII.r. vádlott büntetésének enyhítésére pedig azért nem kerülhetett sor, mert a joghátrányok tett arányosak, a büntetési célok eléréséhez szükségesek. Túl szigorúnak semmiképp sem tekinthetők. Ezért az enyhítésre irányuló védelmi jogorvoslatok egyik vádlottnál sem voltak alaposak.

o o o

A jámulékos ítéleti kérdésekben hozott rendelkezések a fellebbezéssel érintett vádlottaknál a jogszabálynak megfelelnek. A fellebbviteli főügyészség helyesen észrevételezte, hogy III.r. vádlott részére téves késének kiadása, mert e dolog egyértelműen elkövetési eszköznek minősül, így a Btk.77.§ (1) bekezdés a) pontja és (3) bekezdése alapján el kellett volna kobozni. A másodfokú felülbírálat azonban e döntésre már nem terjedhetett ki, mert a III.r. vádlottal szemben a jogerő beállt, és értelemszerűen a csak őt érintő jámulékos rendelkezés is jogerőssé vált.

A bűnügyi költség tekintetében kétségtelen, hogy igen tömör az indokolás az ítélet 61. oldal 2. bekezdésében, azonban a költségmegosztás fő szempontjait tartalmazza, így alapvetően ellenőrizhető volt a határozat törvényszerűsége.

Ezen okok folytán jelen esetben az ítélet tábla, eltérően a fellebbezési főügyészi állásponttól, nem látott megfelelő alapot a részleges hatályon kívül helyezésre és különleges eljárás lefolytatásának elrendelésére.

o o o

I.r. vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú elbírálásig előzetes fogvatartásban töltött időnek a főbüntetésbe történő beszámítása a Btk.99.§ (1) bekezdésén alapszik.

Az ítélet tábla a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget a Be.381.§ (1) bekezdése alapján állapította meg. A költségből a 2010. június 28-i nyilvános ülés elhalasztásával kapcsolatban felmerült részt, mely a vádlottak terhére nem róható, az állam viseli, míg az egyéb, a 2010. június 30-i nyilvános ülésen a kirendelt védők eljárásával kapcsolatban felmerült költség a bűnösnek kimondott, érintett vádlottakat terheli.

Debrecen, 2010. június 30.

Dr. Kardos Sándor sk.	. Hágger Tamás sk.	. Elek Balázs sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

Z á r a d é k

A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 7.B.885/2007/146. számú ítélete a másodfokú határozatban írt változtatással I.r., II.r., IV.r., V.r. VI.r., VII.r., VIII.r. és IX.r. vádlott vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Debrecen, 2010. június 30.

Dr. Kardos Sándor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelűl
tiszttviselő

